

Видовдан, четврти од Дачић-Вучићеве априлске капитулације, у Бриселу 2013. године, све зарад наводног отварања "Светих поглавља" до Видова дне тога лета, а од отварања поглавља - још ништа?

Још ги, изгледа, дава, као онај знаменити фудбалер, још ги отварамо, само још не знамо да ли ће неко остати с друге стране преговарачког стола кад и ми коначно дођемо на ред...

Речи утехе на љуту нашу рану европску, а британску, стижу таман отуда одакле имају укус ефекат. Одавде, са Егеја, браћа Грци распалили ванредне програме о "Брегзиту" по најгледанијим сокоћалима, као, Боже ми опрости, кад се оно код нас, мало-мало, па у корену сасече нови државни удар или, макар, сасече пинк завера у покушају. Но, Грке море друге бриге: да ли излазак Британаца значи смањење астрономског дуга Немцима и томе слично. Али, и ми коње за трку имамо: ту је наш омиљени албански лобиста (Об)Сервер да устврди како је "Брегзит" лоша ствар јер ће Путин одвратити Србију и Македонију од НАТО-а; ту је глодурка "Велике Србије" да министарски евроинтегративно закључи како се евроскептици узалуд радују; јавио се, логично, и самопрокламовани кандидат за члана Канцеларевог политбироа, Чедомир Чедомир, да, информеровски јетко и прецизно, потврди, како се "само олош радује"... и, наравно, Џеј - онај ексклузивни глас из, такорећи нашег, а Ангелиног Бундестага да "независној Шкотској пожели добродошлицу у ЕУ"!?

